

Hvilke forhold skal der tages hensyn til ved den undersøgelse, som det ifølge Domstolens dom i sag C-540/08 i det enkelte tilfælde er påkrævet at foretage af lovligheden af en sådan begrænsning på grundlag af bestemmelserne i artikel 5-9 i direktiv 2005/29, i forbindelse med en ordning, der begrænser muligheden for at forhøje forbrugerpriserne?

⁽¹⁾ EUT L 149, s. 22.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Stuttgart (Tyskland) den 5. november 2015 — Centrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V. mod comtech GmbH

(Sag C-568/15)

(2016/C 038/36)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Stuttgart

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Centrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V.

Sagsøgt: comtech GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 21, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder ⁽¹⁾ fortolkes således, at der for forbrugeren, hvis den erhvervsdrivende har en telefonlinje med henblik på at kunne blive kontaktet telefonisk i forbindelse med den indgåede aftale, ikke må opstå højere udgifter, end der ville være opstået for forbrugeren for et opkald på et almindeligt (geografisk) fastnet- eller mobiltelefonnummer?
- 2) Er artikel 21, stk. 1, i direktiv 2011/83/EU til hinder for en national bestemmelse, hvorefter forbrugeren i tilfælde, hvor den erhvervsdrivende med henblik på at kunne blive kontaktet telefonisk i forbindelse med den indgåede aftale har oprettet en servicetjeneste på et 0180-nummer, skal bære de udgifter, som teleudbyderen beregner for benyttelsen af denne tjeneste, også i tilfælde, hvor disse udgifter er højere end de udgifter, der ville være opstået for forbrugeren for et opkald til et almindeligt (geografisk) fastnet- eller mobiltelefonnummer?

Er direktivets artikel 21, stk. 1, i det mindste ikke til hinder for en sådan national bestemmelse i tilfælde, hvor teleudbyderen ikke videregiver nogen del af den betaling, som han afkræver forbrugeren for kontakten på 0180-nummeret, til den erhvervsdrivende?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25.10.2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304, s. 64).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 5. november 2015 — X, den anden part: Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-569/15)

(2016/C 038/37)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Den anden part: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal afsnit II i forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ fortolkes således, at en i Nederlandene bosat arbejdstager, der sædvanligvis udøver sin beskæftigelse i Nederlandene, og som i tre måneder har taget ubetalt ferie, må anses for stadig (også) at have lønnet beskæftigelse i Nederlandene i denne periode, såfremt (i) tjenesteforholdet opretholdes i denne periode, og (ii) denne periode i henhold til den nederlandske arbejdsløshedslov betragtes som en periode med lønnet beskæftigelse?
- 2) a. Hvilken lovgivning skal finde anvendelse i henhold til forordning (EØF) nr. 1408/71, såfremt denne arbejdstager i den ubetalte ferie har lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat?
- 2) b. Er det herved af betydning, at arbejdstageren to gange i det følgende år, og derefter i de tre følgende år én gang årligt, i en periode på cirka en til to uger havde lønnet beskæftigelse i denne anden medlemsstat, uden at der i Nederlandene var tale om ubetalt ferie?

⁽¹⁾ Rådets forordning af 14.6.1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT 1971 II, s. 366).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 5. november 2015 — X, den anden part: Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-570/15)

(2016/C 038/38)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Den anden part: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielt spørgsmål

Efter hvilket eller hvilke kriterier skal det afgøres, hvilken lovgivning der skal finde anvendelse i henhold til forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽¹⁾, i det tilfælde, hvor der er tale om en arbejdstager, der bor i Belgien, og som i det omhandlede år har udført langt den største del af sin beskæftigelse for sin nederlandske arbejdsgiver i Nederlandene, og som derudover har udført 6,5 % af beskæftigelsen i Belgien, i hjemmet eller hos kunder, uden at der herved er tale om et fast arbejdsmonster, og uden at der er indgået aftaler med arbejdsgiveren om at udføre beskæftigelse i Belgien?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14.6.1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT 1971 II, s. 366).